

Brussel, 22.5.2014
COM(2014) 287 final

**MEDEDELING VAN DE COMMISSIE AAN HET EUROPEES PARLEMENT EN DE
RAAD**

**inzake de uitvoering van Richtlijn 2009/50/EG betreffende de voorwaarden voor
toegang en verblijf van onderdanen van derde landen met het oog op een
hooggekwalificeerde baan**

("Europese blauwe kaart")

MEDEDELING VAN DE COMMISSIE AAN HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD

inzake de uitvoering van Richtlijn 2009/50/EG betreffende de voorwaarden voor toegang en verblijf van onderdanen van derde landen met het oog op een hooggekwalificeerde baan

("Europese blauwe kaart")

Via een goed migratiebeleid om hooggekwalificeerde migranten aan te trekken, kunnen de economische groei en het concurrentievermogen worden bevorderd, kunnen tekorten op de arbeidsmarkt worden aangepakt en kan de vergrijzing van de bevolking worden opgevangen.

De richtlijn betreffende de Europese blauwe kaart¹ werd aangenomen om de toelating en de mobiliteit van hoogopgeleide migranten² en hun gezinsleden te vergemakkelijken, door de toegangs- en verblijfsvoorwaarden over de hele EU te harmoniseren en in een juridisch statuut en een reeks rechten te voorzien.

De mondiale strijd om talent neemt steeds toe. In deze context moet de Europese blauwe kaart de EU aantrekkelijker maken voor hoogopgeleide werknemers van over de hele wereld en zo de Europese kenniseconomie versterken. De richtlijn heeft ook als doel de braindrain in ontwikkelingslanden en landen met een gemiddeld inkomen te beperken, en circulaire en tijdelijke migratie aan te moedigen.

De lidstaten hebben tot 19 juni 2011 de tijd gekregen om de richtlijn om te zetten in hun nationale wetgeving. De Commissie heeft tegen 20 lidstaten³ inbreukprocedures ingeleid wegens het niet tijdig omzetten van de richtlijn. Alle procedures zijn ondertussen afgesloten.

Alle door de richtlijn gebonden lidstaten⁴ zijn nu in staat de Europese blauwe kaart af te geven. Veel lidstaten⁵ beschikken over een parallel nationaal beleid om hoogopgeleide migranten aan te trekken. Sommige lidstaten⁶ hebben een toegestaan aantal hoogopgeleide migranten vastgelegd, terwijl andere lidstaten⁷ gunstigere bepalingen hebben vastgesteld of gehandhaafd met betrekking tot specifieke bepalingen van de richtlijn.

Met deze mededeling⁸ voldoet de Commissie aan haar verplichting om aan het Europees Parlement en de Raad verslag uit te brengen over de toepassing van de richtlijn betreffende de Europese blauwe kaart⁹. Eerst worden de belangrijkste aspecten met betrekking tot de aantrekkingskracht van de Europese blauwe kaart beoordeeld. Vervolgens wordt een kort overzicht gegeven van de manier waarop in de nationale wetgeving maatregelen zijn vastgesteld. Er is, voor zover mogelijk, bijzondere aandacht besteed aan de impact van nationale regelingen voor hoogopgeleide migranten (artikel 3, lid 4), de toelatingscriteria

¹ Richtlijn 2009/50/EG van de Raad van 25 mei 2009, PB L 155 van 18.6.2009, blz. 17.

² Aangezien de richtlijn niet van toepassing is op onderdanen van derde landen die een lidstaat binnenkomen op grond van verplichtingen uit hoofde van internationale overeenkomsten die de toegang en het tijdelijk verblijf van bepaalde categorieën natuurlijke personen in verband met handel en investeringen gemakkelijker maken [artikel 3, lid 2, onder g)], bestrijkt niets in dit verslag hooggekwalificeerde mode 4- categorieën dienstverleners.

³ AT, BE, BG, DE, EL, FR, IT, CY, LV, LT, LU, HU, MT, PL, PT, RO, SI, SK, FI en SE.

⁴ Alle lidstaten behalve DK, IE en UK. De uitvoering van de richtlijn in HR werd nog niet beoordeeld, maar gezegd kan worden dat de richtlijn er tijdig op 1 juli 2013 in werking is getreden.

⁵ AT, BE, CZ, DE, EE, EL, ES, FI, FR, NL, LT, LU, SK, SI en SE.

⁶ BG, CY, EE, EL en RO.

⁷ AT, BE, CZ, DE, EL, FI, FR, HU, IT, LU, LV, NL, PT, SE en SI.

⁸ De mededeling is gebaseerd op een studie die voor de Commissie is uitgevoerd.

⁹ Artikel 21.

(artikel 5) en met name de salarisdrempel, en de voorwaarden voor verblijf in andere lidstaten (artikel 18).

1. AANTREKKINGSKRACHT VAN DE EUROPESE BLAUWE KAART

1.1. Statistische gegevens

Door de late omzetting is de Europese blauwe kaart-regeling in de meeste lidstaten pas laat in 2012 ingevoerd¹⁰. Desondanks zijn dat jaar 3 664 Europese blauwe kaarten afgegeven en 1 107 gezinsleden toegelaten¹¹.

In tabel 1 is te zien dat in 2012 de meeste blauwe kaarten werden afgegeven door DE (2 584; 70,52 %), ES (461; 12,58 %) en LU (183; 4,99 %). Daartegenover staan PL, PT en FI met twee blauwe kaarten, NL en HU met elk één blauwe kaart en BE, CY, EL en MT met geen enkele blauwe kaart¹². CY heeft het toegestane aantal personen vastgesteld op nul.

In 2013 is het aantal afgegeven blauwe kaarten gestegen tot minstens 15 261¹³. DE¹⁴, LU en FR gaven de meeste blauwe kaarten af (respectievelijk 14 197, 306 en 304 blauwe kaarten).

Tabel 2 toont dat in 2012 de meeste blauwe kaarten werden afgegeven aan hoogopgeleide migranten uit Azië (1 886), gevolgd door Oost-Europa (463), Noord-Amerika (380), Zuid-Amerika (278), Zuid-Europa (227), Noord-Afrika (174) en Centraal-Amerika (118). Slechts 78 hoogopgeleide werknemers waren afkomstig uit elders in Afrika. Oceanië was goed voor 38 blauwe kaarten.

Van 96 landen waren India (699), China (324), Rusland (271), de Verenigde Staten (313) en Oekraïne (149) de meest frequente landen van herkomst. De eerste statistieken voor 2013 lijken deze rangorde te bevestigen.

Van slechts 294 van de 3 664 personen aan wie in 2012 een blauwe kaart werd afgegeven (d.w.z. 8,02 %), is het beroep gekend¹⁵. Er zijn bijgevolg onvoldoende gegevens om een representatief beeld te vormen.

In DE werden in de eerste zes maanden van 2013 aan 6 131 migranten een blauwe kaart afgegeven. Daarvan waren 4 442 personen (72,45 %) DE al vóór 2013 binnengekomen¹⁶. Voor slechts 1 689 personen (27,55 %) was het de eerste binnenkomst¹⁷.

In de eerste negen maanden van 2013 werden in Duitsland 8 888 blauwe kaarten afgegeven. Daarvan werden er 4 100 (46,13 %) afgegeven met betrekking tot knelpuntberoepen¹⁸ en 4 788 (53,87 %) met betrekking tot standaardberoepen¹⁹. In deze periode werden in DE 6 971 (78,43 %) blauwe kaarten afgegeven aan mannen, en 1 914 (21,53 %) aan vrouwen²⁰.

¹⁰ Vier lidstaten hebben de richtlijn tijdig omgezet, vijf lidstaten tegen eind 2011, acht lidstaten in de eerste helft van 2012, vijf lidstaten in de tweede helft van 2012 en twee lidstaten pas in 2013.

¹¹ <http://epp.eurostat.ec.europa.eu/portal/page/portal/population/data/database>

¹² In HR, LT en SE is de regeling in 2013 in werking getreden.

¹³ Cijfer gebaseerd op voorlopige en onvolledige statistische gegevens met betrekking tot vijftien lidstaten, die verzameld zijn via een ad-hoconderzoek van het EMN (antwoordtermijn 20 februari 2014), alsook op directe contacten met de migratiediensten van verschillende lidstaten.

¹⁴ Voorlopige gegevens voor DE.

¹⁵ Enkel BG, CZ, EE, FI, FR, HU, IT, LV, PL, RO en SI hebben hieromtrent gegevens ingediend.

¹⁶ Het betreft personen die in DE hebben gestudeerd of er een opleiding hebben gevolgd, of die eerder een andere arbeidsvergunning hadden maar van statuut zijn veranderd.

¹⁷ Bron: Wanderungsmonitoring: Migration nach Deutschland, 1. Halbjahr 2013. <http://www.bamf.de/SharedDocs/Anlagen/DE/Publikationen/Broschueren/wanderungsmonitoring-I-halbjahr-2013.html>

¹⁸ "Mangelberufe": beroepen waarvoor in DE een specifieke behoefte is vastgesteld.

¹⁹ "Regelberufe": alle andere beroepen.

²⁰ Van drie personen is het geslacht niet gekend.

Het aantal in DE aan migranten afgegeven blauwe kaarten per leeftijdscategorie:

- 0 – 25 jaar: 183 (2,06 %)
- 25 – 35 jaar: 6 533 (73,50 %)
- 35 – 45 jaar: 1 765 (19,86 %)
- 45 – 55 jaar: 308 (3,47 %)
- 55 – 65 jaar: 95 (1,07 %)
- 65 jaar en ouder: 4 (0,05 %)

1.2. Nationale regelingen voor hoogopgeleide migranten (artikel 3, lid 4)²¹

In een groot aantal lidstaten wordt parallel met de Europese blauwe kaart een beleid gevoerd om hoogopgeleide migranten aan te trekken²².

Sommige lidstaten hebben specifieke nadruk gelegd op bepaalde groepen individuen²³ of specifieke beroepssectoren waarin er bijzondere behoeften en tekorten bestaan wat arbeidskrachten betreft²⁴. De meeste landen promoten zichzelf ten aanzien van hoogopgeleide werknemers en vergemakkelijken de toelating en toegang van deze werknemers tot hun land, onder meer via versnelde procedures voor vergunningen en visa, vrijstellingen van algemene immigratievereisten en arbeidsmarkttoetsen, en informatiecampagnes. De systemen in deze lidstaten variëren van op punten gebaseerde systemen tot systemen die door de werkgever en door de vraag worden gestuurd.

In verschillende lidstaten die een nationaal beleid met betrekking tot hoogopgeleide migranten toepassen, ligt het aandeel hoogopgeleide personen²⁵ binnen de migrantenbevolking hoger dan in een aantal lidstaten die geen dergelijk beleid voeren²⁶.

Tabel 3 suggereert dat het bestaan van nationale regelingen voor hoogopgeleide werknemers een invloed kan hebben op het aantal Europese blauwe kaarten dat sommige landen afgeven. In 2012 werden in NL 5 514 nationale vergunningen afgegeven tegenover 1 blauwe kaart. In FR waren dat er 3 030 tegenover 77, in AT 1 158 tegenover 124, in ES 1 136 tegenover 461 en in FI 748 tegenover 2.

Enkele opmerkelijke uitzonderingen in de andere richting: in DE werden 210 nationale vergunningen afgegeven tegenover 2 584 blauwe kaarten, in LU werden 21 nationale vergunningen afgegeven tegenover 183 blauwe kaarten en in RO werd geen enkele nationale vergunning afgegeven, maar wel 46 blauwe kaarten.

²¹ Zie voor meer informatie de EMN-studie "Attracting Highly Qualified and Qualified Third-Country Nationals", syntheseverslag, 2013, blz. 16-21. http://ec.europa.eu/dgs/home-affairs/what-we-do/networks/european_migration_network/reports/docs/emn-studies/attracting/emnsr_attractinghqworkers_finalversion_23oct2013_publication.pdf

²² In BE, EE, FI, EL, IT, LT, LU, SK, SI en SE zijn er specifieke bepalingen die passen in een breder migratiebeleid, terwijl er in AT, CZ, DE, ES, FR, NL en PT een afzonderlijk beleid is om hoogopgeleide migranten aan te trekken.

²³ Bv. managers en leidinggevend personeel, onderzoekers en wetenschappers, en binnen een onderneming overgeplaatste personen.

²⁴ Bv. informatie- en communicatietechnologie, gezondheidszorg, academische sector, financiële diensten en engineering.

²⁵ In 2012 kon in SE 47 % van de migranten bij niveau 5 of 6 van de internationale standaardclassificatie van het onderwijs (ISCED) van de UNESCO (universitair diploma en/of doctoraat) worden ondergebracht. Verder had 35 % van de migranten er een baan van de groep 1 tot en met 3 van de internationale standaardclassificatie van beroepen (ISCO) (managers, professionals, technici en vakspecialisten). In LU was 54 % ISCED-niveau 5-6 en 53 % ISCO groep 1-3.

²⁶ CY, IT, LV, MT en PL trekken geen groter aantal hoogopgeleide migranten aan, met uitzondering van CY, waar in 2012 28 % ISCED-niveau 5-6 was.

1.3. Toegestane aantal personen (artikel 6)

De meeste lidstaten hebben er niet voor gekozen het toegestane aantal hoogopgeleide migranten vast te stellen. Enkele lidstaten²⁷ hebben overeenkomstig artikel 79, lid 5, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie wel in deze mogelijkheid voorzien. Zij hebben op verschillende manieren dat aantal vastgesteld. De lidstaten zijn ertoe verplicht mee te delen of zij maatregelen ter beperking van het toegestane aantal personen vaststellen²⁸.

In sommige lidstaten²⁹ bedraagt het toegestane aantal personen een zeker percentage van het aantal nationale arbeidskrachten of van de bevolking, of is het aantal berekend aan de hand van het werkloosheidspercentage of de behoeften op de arbeidsmarkt, soms ook per regio en vakgebied. In verschillende lidstaten³⁰ worden de aantallen elk jaar of om de twee jaar door de bevoegde ministers vastgesteld.

Slechts twee lidstaten³¹ hebben de Commissie van het toegestane aantal personen in kennis gesteld.

1.4. Ethisch wervingsbeleid (artikel 3, lid 3, en artikel 8, lid 4)

Geen enkele lidstaat heeft met een derde land een overeenkomst gesloten omtrent beroepen die niet onder de richtlijn mogen vallen teneinde een ethisch wervingsbeleid te garanderen in sectoren waarin in ontwikkelingslanden een personeelsgebrek bestaat.

BE, CY, DE³², EL, LU en MT hebben de mogelijkheid een verzoek te weigeren om een ethisch wervingsbeleid in dergelijke sectoren te garanderen, omgezet. Lidstaten die van deze mogelijkheid gebruikmaken, moeten hun beslissingen meedelen³³. Tot op heden is nog geen enkele melding gemaakt van een weigering om ethische redenen.

Aangezien er op dit moment weinig Europese blauwe kaarten worden afgegeven aan hoogopgeleide migranten van de minst ontwikkelde landen, blijft het risico van braindrain voor deze landen beperkt. Landen met een gemiddeld inkomen lopen mogelijk wel een groter risico. Sommige lidstaten³⁴ regelen braindrain en verkeer van kennis via nationale wetgeving, bilaterale overeenkomsten en/of samenwerking met de landen van herkomst.

2. OMZETTING DOOR DE LIDSTATEN

2.1. Definities (artikel 2)

De meeste lidstaten hebben voorzien in de definitie van "hooggekwalificeerde baan", "hogere beroepskwalificaties", "getuigschrift van hoger onderwijs", "beroepservaring" en "gereguleerd beroep". Er bestaan evenwel verschillen wat terminologie en werkingssfeer betreft, en binnen lidstaten met een federale structuur.

²⁷ BG, CY, EE, EL, HU, MT, RO en SI.

²⁸ Artikel 20, lid 1.

²⁹ BG, EE, EL, HU en MT.

³⁰ EE, EL, HU, MT en RO. CY verbiedt de toelating van hoogopgeleide werknemers. De Raad van Ministers kan evenwel in uitzonderlijke gevallen de toegang toestaan per sector, beroep, specialiteit en/of land van herkomst (de toelating kan na één jaar worden herzien).

³¹ CY: toegestane aantal personen bedraagt nul, EL: aangezien EL nog geen aanvragen heeft ontvangen, heeft het zijn systeem om bij ministerieel besluit het maximumaantal hooggekwalificeerde banen voor onderdanen van derde landen vast te stellen, nog niet geactiveerd.

³² DE voorziet in de mogelijkheid van deze afwijking gebruik te maken via een verordening (maar maakt daar op dit moment geen gebruik van).

³³ Artikel 20, lid 1, en artikel 8, lid 4.

³⁴ Bron: EMN-studie "Attracting Highly Qualified and Qualified Third-Country Nationals", syntheseverslag, 2013, blz. 23.

DE³⁵, EE, EL, ES, FR, LT, LU, MT, PL, PT, SE en SK hebben ervoor gekozen de afwijking toe te passen waarbij ten minste vijf jaar relevante beroepservaring die vergelijkbaar is met het niveau van getuigschriften van hoger onderwijs, volstaat als bewijs van hogere beroepskwalificaties³⁶.

2.2. Toelatingscriteria en salarisdrempel (artikel 5)

Alle lidstaten vereisen een geldige arbeidsovereenkomst of een bindend aanbod van een baan, maar DE en LV verlangen niet expliciet een minimumduur van één jaar³⁷.

Alle lidstaten verlangen een geldig reisdocument, maar enkel CY, EL, FI, LT, MT, PT en SE hebben gebruikgemaakt van de mogelijkheid te vereisen dat het reisdocument ten minste even lang geldig is als de initiële verblijfsvergunning. Zoals de richtlijn bepaalt, vereisen alle lidstaten een ziektekostenverzekering, met uitzondering van Spanje, dat geen overeenkomstige bepaling heeft vastgesteld. Het merendeel van de lidstaten³⁸ bepaalt dat de aanvrager geen bedreiging voor de openbare orde, de openbare veiligheid of de volksgezondheid mag vormen.

De meeste lidstaten³⁹ hebben gebruikgemaakt van de mogelijkheid op grond van artikel 5, lid 2, van de aanvrager te verlangen dat hij zijn adres in de lidstaat meldt. AT, BE en NL verlangen dat elke adreswijziging wordt gemeld en IT en LU verlangen bewijs van passende huisvesting.

Overeenkomstig artikel 5, lid 3, hebben de meeste lidstaten de salarisdrempel feitelijk vastgesteld op anderhalve keer het gemiddelde brutojaarsalaris. Enkele lidstaten hebben echter gebruikgemaakt van de mogelijkheid op grond van de richtlijn om een hogere drempel vast te stellen⁴⁰. De meeste lidstaten hebben in hun wetgeving een berekeningsmethode vastgelegd⁴¹. LV, EE, HU, SK en LT berekenen de drempel op basis van het gemiddelde brutomaandsalaris. Andere lidstaten gebruiken hiervoor andere formules of criteria dan het gemiddelde brutojaarsalaris⁴². De meeste lidstaten lijken nationale gegevens te gebruiken om de salarisdrempel te bepalen. De lidstaten wordt verzocht gegevens van Eurostat te gebruiken⁴³, ten minste als benchmark⁴⁴.

De lidstaten zijn ertoe verplicht de relevante salarisdrempels vast te leggen en bekend te maken. Onderzoek door de Commissie van de EU-portaalsite over immigratie⁴⁵ en de

³⁵ DE voorziet in de mogelijkheid van deze afwijking gebruik te maken via een verordening (maar maakt daar op dit moment geen gebruik van).

³⁶ In MT is ten minste tien jaar beroepservaring vereist.

³⁷ IT verlangt dat de beroepsbeoefenaren behoren tot de niveaus 1, 2 en 3 van de nationale ISTAT CP2011-classificatie van beroepen.

³⁸ Alle lidstaten behalve LU (dat bepaalt dat de persoon geen bedreiging voor de internationale betrekkingen mag vormen) en RO (dat bepaalt dat de persoon geen strafblad mag hebben en medisch geschikt moet zijn voor de specifieke werkzaamheden).

³⁹ Alle lidstaten behalve EL, FI, PT en SE.

⁴⁰ RO (vier keer hoger) en LT (twee keer hoger).

⁴¹ Alle lidstaten behalve NL en PL, waar een vast bedrag is vastgelegd dat ieder jaar wordt geïndexeerd en gepubliceerd.

⁴² Bv. DE: de drempel bedraagt twee derde van de grens voor de berekening van de jaarlijkse bijdrage aan de wettelijke pensioenregeling (die gekoppeld is aan het gemiddelde brutosalairis); IT: de drempel bedraagt drie keer het minimumniveau voor vrijstelling van bijdrage aan de gezondheidszorguitgaven; PT: de drempel bedraagt anderhalve keer het nationaal gemiddelde brutojaarsalaris of drie keer de geïndexeerde sociale bijstand (IAS).

⁴³ De door Eurostat gepubliceerde gegevens met betrekking tot het brutojaarsalaris (per werkgever) voor ondernemingen met tien of meer werknemers [earn_ses10_an]. Deze gegevens worden om de vier jaar verzameld via de loonstructuurenquête (Structure of Earnings Survey - SES) en maken een vergelijking over de hele EU mogelijk.

⁴⁴ Artikel 20, lid 3, en overweging 11.

⁴⁵ <http://ec.europa.eu/immigration/>

ationale websites heeft echter aangetoond dat in veel lidstaten de salarisdrempels niet worden gepubliceerd of geactualiseerd, moeilijk te vinden zijn of enkel in de nationale taal beschikbaar zijn⁴⁶. De lidstaten hebben de salarisdrempels en de jaarlijkse actualisering niet aan de Commissie meegedeeld. De Commissie is er op grond van de richtlijn toe verplicht de relevantie van de salarisdrempel⁴⁷ te beoordelen, maar kan dat enkel doen indien de drempels jaarlijks worden meegedeeld.

Een vergelijking van de beschikbare salarisdrempels met gegevens over het gemiddelde brutojaarsalaris afkomstig van Eurostat en de OESO, doet vermoeden dat in sommige lidstaten de drempel niet minimaal anderhalve keer het gemiddelde brutojaarsalaris bedraagt (zie tabel 4).

CY, DE, EE, EL, ES, HU, LU, MT en PT hebben de mogelijkheid omgezet een salarisdrempel van 1,2 keer het gemiddelde brutojaarsalaris vast te stellen voor banen in beroepen waarin specifieke behoefte bestaat aan migrerende werknemers en die in de klassen 1 en 2 vallen van de ISCO. Enkel van DE, EE, HU en LU is geweten dat zij daadwerkelijk gebruikmaken van de mogelijkheid een lagere salarisdrempel vast te leggen. Geen van deze landen heeft echter de verplichte jaarlijkse lijst beroepen waarvoor besloten is de afwijking toe te passen, aan de Commissie doen toekomen.

2.3. Geldigheidsduur van de Europese blauwe kaart (artikel 7, lid 2)

De lidstaten dienen in hun wetgeving een standaardgeldigheidsduur voor de Europese blauwe kaart vast te stellen, die ligt tussen één en vier jaar. Deze geldigheidsduur geldt in beginsel voor alle aanvragen en verlengingen in de respectievelijke lidstaat.

Een uitzondering daarop is dat indien de arbeidsovereenkomst een kortere looptijd heeft dan de standaardperiode, de Europese blauwe kaart moet worden afgegeven voor of verlengd met de duur van de arbeidsovereenkomst plus drie maanden. De minimumduur van een Europese blauwe kaart bedraagt één jaar, aangezien dat de minimumduur is van de arbeidsovereenkomst die of van het aanbod van een baan dat moet worden voorgelegd⁴⁸. De mogelijkheid tot verlenging van de Europese blauwe kaart is impliciet in de richtlijn vervat en is onbeperkt zolang aan de voorwaarden is voldaan⁴⁹.

De standaardgeldigheidsduur⁵⁰ van de Europese blauwe kaart is één jaar in BG, CY, ES, LT, MT en PT, en dertien maanden in BE. AT, CZ, EL, FI, IT, LU, PL, RO, SE en SI hebben een geldigheidsduur van twee jaar vastgesteld, en EE een geldigheidsduur van twee jaar en drie maanden. In FR en SK is de geldigheidsduur drie jaar, in DE, HU en NL vier jaar en in LV vijf jaar.

In bijna alle lidstaten⁵¹ wordt wanneer de arbeidsovereenkomst of het bindend aanbod van een baan een kortere looptijd heeft dan de standaardgeldigheidsduur, de Europese blauwe kaart afgegeven voor of verlengd met de duur van de arbeidsovereenkomst plus drie maanden. Als op het moment dat de Europese blauwe kaart wordt verlengd, de overblijvende duur van de arbeidsovereenkomst minder dan een jaar bedraagt, zou dit kunnen betekenen dat een kaart met een geldigheidsduur van minder dan één jaar wordt afgegeven. Een aanvraag met

⁴⁶ Onderzoek uitgevoerd in februari 2014.

⁴⁷ Artikel 21.

⁴⁸ Artikel 5, lid 1, onder a).

⁴⁹ Artikel 7, lid 2, artikel 8, lid 2, artikel 9, leden 1 tot en met 3, artikel 11, lid 3, artikel 14, lid 3, en artikel 20, lid 2.

⁵⁰ In verschillende lidstaten wordt de geldigheidsduur van de Europese blauwe kaart vastgesteld op de duur van de arbeidsovereenkomst plus drie maanden en geldt een *maximumduur* (van één tot vier jaar; vijf jaar in LV), in de plaats van een *standaardduur*. Er is dan niet, zoals vereist, een duidelijke standaardgeldigheidsduur vastgesteld.

⁵¹ Alle lidstaten behalve BE, FR en ES.

betrekking tot een initiële arbeidsovereenkomst of een initieel aanbod van een baan met een duur van minder dan één jaar, moet worden afgewezen⁵². IT heeft een onderscheid gemaakt tussen arbeidsovereenkomsten van onbepaalde duur, waarvoor een Europese blauwe kaart met een geldigheidsduur van twee jaar wordt afgegeven, en alle andere overeenkomsten, waarvoor een Europese blauwe kaart met een geldigheidsduur van de duur van de arbeidsovereenkomst plus drie maanden wordt afgegeven.

Alle lidstaten lijken verlenging toe te staan. Sommige lidstaten⁵³ hebben evenwel een andere (langere) geldigheidsduur vastgelegd voor verlengingen dan voor de initiële Europese blauwe kaart, in de plaats van één standaardgeldigheidsduur toe te passen. SE beperkt de cumulatieve duur van de initiële Europese blauwe kaart plus de verlengingen tot vier jaar.

2.4. Arbeidsmarkttoets (artikel 8, lid 2)⁵⁴

AT, BE, BG, CY, ES, HU, IT, LU, MT, PL, SK en SI hebben de mogelijkheid om een arbeidsmarkttoets uit te voeren, omgezet. De meeste lidstaten⁵⁵ hebben ervoor gekozen gebruik te maken van de mogelijkheid na te gaan of de betrokken vacature niet kan vervuld worden door een nationale of EU-arbeidskracht.

2.5. Intrekking of niet-verlenging van de Europese blauwe kaart (artikel 9)

In bijna alle lidstaten⁵⁶ bestaat de mogelijkheid⁵⁷ de Europese blauwe kaart om redenen die verband houden met de openbare orde, de openbare veiligheid of de volksgezondheid in te trekken of niet te verlengen. In AT, BE, ES, FI, FR en IT ligt deze mogelijkheid vervat in algemene bepalingen of in de toelatingsvoorwaarden. AT, BE, BG, DE, EE, IT, NL, PL en SK gebruiken de term "openbare orde" (*public order*) en AT, BE, BG, EL, FR, IT en PL vermelden de term "volksgezondheid" niet.

Het merendeel van de lidstaten⁵⁸ heeft de mogelijkheid toegepast de Europese blauwe kaart in te trekken of niet te verlengen wanneer de houder ervan niet over voldoende middelen beschikt om in zijn bestaan en dat van zijn gezin te voorzien zonder een beroep te doen op het socialebijstandstelsel van de betrokken lidstaat⁵⁹.

BE, BG, CY, EE, ES, HU, MT en PL hebben ervoor gekozen gebruik te maken van de mogelijkheid de Europese blauwe kaart in te trekken of niet te verlengen indien de betrokkene zijn adres niet heeft meegedeeld⁶⁰. CY, CZ, EE, EL, MT, RO en SK hebben gekozen voor de mogelijkheid de Europese blauwe kaart in te trekken of niet te verlengen wanneer de houder

⁵² Artikel 5, lid 1, onder a), bepaalt dat voor toelating een arbeidsovereenkomst of een aanbod van een baan voor ten minste één jaar moet worden voorgelegd. AT, BG, CY, DE, HU, LT en LV hebben in hun wetgeving kennelijk geen minimumduur vastgelegd.

⁵³ PT: 1 jaar voor de initiële Europese blauwe kaart + 2 jaar voor verlengingen; ES: 1 jaar voor de initiële Europese blauwe kaart + 2 jaar voor verlengingen; BE: 13 maanden voor de initiële Europese blauwe kaart + 3 jaar voor verlengingen; EL: 2 jaar voor de initiële Europese blauwe kaart + 3 jaar voor verlengingen; EE: 2 jaar en 3 maanden voor de initiële Europese blauwe kaart + 4 jaar voor verlengingen.

⁵⁴ Meer informatie over arbeidsmarkttoetsen: EMN Inform, "Approaches and tools used by Member States to identify labour market needs", december 2013. http://ec.europa.eu/dgs/home-affairs/what-we-do/networks/european_migration_network/reports/docs/emn-studies/emn-informs/emn_inform_on_labour_market_tests_5dec2013_final.pdf; en EMN-studie "Intra-EU Mobility of third-country nationals", 2013, blz. 35-37. http://ec.europa.eu/dgs/home-affairs/what-we-do/networks/european_migration_network/reports/docs/emn-studies/intra-eu-mobility/emn-synthesis_report_intra_eu_mobility_final_august_2013.pdf

⁵⁵ Alle lidstaten behalve CZ, DE, ES, FI, FR, LV, NL en PT.

⁵⁶ Alle lidstaten behalve LV en SI.

⁵⁷ Artikel 9, lid 3, onder a).

⁵⁸ BE, BG, CY, EE, EL, ES, FI, HU, IT, LT, LU, MT, NL, PT, RO en SI.

⁵⁹ Artikel 9, lid 3, onder b).

⁶⁰ Artikel 9, lid 3, onder c).

ervan sociale bijstand vraagt en op voorhand de passende schriftelijke informatie werd verstrekt⁶¹.

2.6. Toelatingsaanvragen (artikel 10)

De meeste lidstaten verlangen dat de migrant de Europese blauwe kaart aanvraagt. CY, ES, FR, IT en MT verlangen dat de werkgever dat doet. In BE en LV moet de aanvraag zowel door de migrant als door de werkgever worden ingediend, terwijl in NL, AT, PT en SI ofwel de migrant ofwel de werkgever dat kan doen. AT en NL staan toe dat een advocaat de aanvraag indient.

De meeste lidstaten⁶² bepalen dat aanvragen in overweging kunnen worden genomen en kunnen worden onderzocht wanneer de aanvrager zich buiten de lidstaat bevindt of daar reeds verblijft met een geldige verblijfsvergunning of een geldig nationaal visum voor verblijf van langere duur⁶³. Het merendeel van de lidstaten⁶⁴ past de afwijking toe dat een persoon een aanvraag mag indienen indien die niet in het bezit is van een geldige verblijfsvergunning maar wel legaal op het grondgebied van de betrokken lidstaat verblijft (artikel 10, lid 3). LU en SE hebben de standstillafwijking op grond van artikel 10, lid 4, toegepast, waardoor een aanvraag enkel van buiten het grondgebied kan worden ingediend⁶⁵.

2.7. Procedurele waarborgen (artikel 11)

In de meeste lidstaten⁶⁶ is een termijn van 90 dagen vastgelegd om een besluit te nemen over een volledige aanvraag en een schriftelijke kennisgeving aan de aanvrager te zenden. In sommige lidstaten is die termijn echter korter: 60 dagen (EE, LT en PT; SK en PL voor complexe zaken), 56 dagen (AT), 45 dagen (ES), 30 dagen (LV, RO en SI; SK en PL voor niet-complexe zaken) en 7 dagen (BG). De meeste lidstaten hebben de gevolgen van een niet-tijdige beslissing vastgelegd⁶⁷. BE, EL, IT en PL voorzien in een termijnverlenging.

De meeste lidstaten hebben een termijn vastgesteld waarin in geval van een onvolledige aanvraag extra informatie kan worden ingediend, en schorten in dat geval de behandelingstermijn op. Alle lidstaten voorzien in een schriftelijke kennisgeving van weigering, niet-verlenging of intrekking, en hebben termijnen vastgelegd voor het instellen van een beroepsprocedure.

2.8. Rechten

Toegang tot de arbeidsmarkt (artikel 12)

In het merendeel van de lidstaten⁶⁸ bestaat de mogelijkheid dat na de eerste twee jaar van beperkte toegang tot de arbeidsmarkt ten aanzien van de toegang tot een hooggekwalificeerde baan dezelfde behandeling wordt toegekend als aan nationale onderdanen.

Vrijwel alle lidstaten⁶⁹ verlangen toestemming van de bevoegde autoriteit indien de betrokkene gedurende de eerste twee jaar van werkgever verandert. Een groot aantal

⁶¹ Artikel 9, lid 3, onder d).

⁶² Alle lidstaten behalve Bulgarije, waar enkel aanvragen op het grondgebied kunnen worden ingediend.

⁶³ EL vereist een voorafgaande visumaanvraag buiten het grondgebied en vervolgens een formele aanvraag op het grondgebied, met een visum, om een blauwe kaart te verkrijgen.

⁶⁴ Alle lidstaten behalve BG, EL, ES, FR, IT, LV, PL en RO.

⁶⁵ In LU en SE bestond vóór de goedkeuring van de richtlijn al een overeenstemmende nationale bepaling.

⁶⁶ BE, CY, CZ, DE, EL, FI, FR, IT, HU, LU, MT, NL en SE.

⁶⁷ CY: enkel beroep mogelijk bij het hooggerechtshof, wegens verzuim door de autoriteit, artikel 146 van de grondwet; HU: enkel de algemene administratiefrechtelijke regeling: de toezichthoudende autoriteit voert een onderzoek en geeft een lagere autoriteit de opdracht binnen acht dagen een beslissing te nemen; terugbetaling van de kosten als de vertraging niet toe te schrijven is aan de aanvrager.

⁶⁸ Alle lidstaten behalve BE, BG, CY, CZ, EL, LV, MT, PL en SE.

⁶⁹ Alle lidstaten behalve FI en FR.

lidstaten⁷⁰ vereist dat wijzigingen die van invloed zijn op de toelatingsvoorwaarden, worden meegedeeld of vooraf worden goedgekeurd.

Tijdelijke werkloosheid (artikel 13)

De desbetreffende bepalingen zijn door de meeste lidstaten omgezet. Sommige lidstaten passen gunstigere wettelijke bepalingen toe of beperken de toepassing tot onvrijwillige werkloosheid.

Gelijke behandeling (artikel 14)

De bepalingen betreffende gelijke behandeling worden door de meeste lidstaten toegepast. Wel varieert het toepassingsgebied van de bepalingen, hebben sommige lidstaten niet alle bepalingen expliciet omgezet en passen sommige lidstaten gunstigere wettelijke bepalingen toe⁷¹.

In CY, DE, EL, ES, FI, LU, MT, PL en RO kunnen er beperkingen worden opgelegd met betrekking tot onderwijs en beroepsopleiding en de toegang tot goederen en diensten. Voorts moet in AT, BE, CY, CZ, DE, EL, FI, LT, LU, MT, NL, PL en RO voor de toegang tot de universiteit en postsecundair onderwijs aan specifieke voorwaarden worden voldaan.

De meeste lidstaten⁷² hebben er niet voor gekozen de gelijke behandeling te beperken wanneer de houder van een Europese blauwe kaart naar een tweede lidstaat verhuist en er nog geen positieve beslissing is genomen over de afgifte van een Europese blauwe kaart.

Gezinsleden (artikel 15)

In 2012 werden 1 107 vergunningen voor gezinsleden van houders van de Europese blauwe kaart afgegeven. In 2013 hebben in DE ten minste 1 421 echtgenoten en 899 kinderen zich bij een houder van de Europese blauwe kaart gevoegd⁷³. De overgrote meerderheid van de houders van de Europese blauwe kaart is echter jonger dan 35 jaar en heeft mogelijk nog geen gezin gesticht⁷⁴. De Commissie zal hier verder onderzoek naar doen.

Status van langdurig ingezetene in de EU (artikelen 16 en 17)

AT, BG, CY, DE, EE, ES, EL, LT, MT, LV, NL en RO hebben ervoor gekozen gebruik te maken van de door artikel 16, lid 5, geboden mogelijkheid de afwijkingen van Richtlijn 2003/109/EG met betrekking tot perioden van afwezigheid van het grondgebied van de EU te beperken.

2.9. Verblijf in andere lidstaten (artikelen 18 en 19)

Een houder van de Europese blauwe kaart die na achttien maanden legaal in een eerste lidstaat te hebben verbleven, naar een andere lidstaat wenst te verhuizen, moet in de tweede lidstaat een nieuwe Europese blauwe kaart aanvragen. Concreet betekent dit dat er een nieuwe beoordeling plaatsvindt, deze keer om na te gaan of de betrokkene voldoet aan de voorwaarden die in de tweede lidstaat worden gesteld.

De toelatingsvoorwaarden variëren in zekere mate tussen de lidstaten, en de salarisdrempels variëren aanzienlijk.

⁷⁰ Alle lidstaten behalve DE, EE, ES, FI, FR, HU, IT, LT en SK.

⁷¹ De Commissie verricht verdere analyse en vraagt de lidstaten om toelichting.

⁷² Alle lidstaten behalve CY, EL, FR, MT en SK.

⁷³ Voorlopige gegevens voor de eerste negen maanden van 2013 (ad-hoconderzoek van het EMN met antwoordtermijn 20 februari 2014).

⁷⁴ In 2013 waren in DE 6 716 houders van de Europese blauwe kaart (75,56 %) jonger dan 35 jaar.

Het is nog niet mogelijk de impact van het aan de Europese blauwe kaart verbonden aspect van mobiliteit van burgers binnen de EU te evalueren, aangezien een groot aantal houders van de Europese blauwe kaart de vereiste periode van achttien maanden nog niet heeft volmaakt.

3. CONCLUSIES EN VOLGENDE STAPPEN

Het aantal Europese blauwe kaarten dat wordt afgegeven, varieert aanzienlijk naargelang de lidstaat. De grootte van de lidstaat en zijn economische situatie kunnen een invloed hebben op zijn aantrekkingskracht, maar bieden geen volledige verklaring voor de huidige grote verschillen. Een andere verklaring zijn de beleidskeuzes van de lidstaten, die de Europese blauwe kaart op een zeer verschillende manier toepassen en promoten.

De onderhandelingen over en de goedkeuring van de richtlijn betreffende de Europese blauwe kaart vonden plaats vóór de inwerkingtreding van het Verdrag van Lissabon. Toen was binnen de Raad nog eenparigheid van stemmen vereist, terwijl nu gekwalificeerde meerderheid nodig is, en het Europees Parlement was geen medewetgever. De onderhandelingen over het voorstel van de Commissie verliepen daardoor moeilijk en namen veel tijd in beslag. De richtlijn die er uiteindelijk uit voortkwam omvatte enkel minimumnormen en gaf veel speelruimte aan de lidstaten via een groot aantal facultatieve bepalingen en verwijzingen naar nationale wetgeving.

De nationale stelsels om hoogopgeleide migranten aan te trekken, concurreren in vele lidstaten met de Europese blauwe kaart, en concurreren onderling. Sommige lidstaten voeren echter een beleid dat de voorkeur geeft aan de Europese blauwe kaart, hetgeen zich vertaalt in het aantal Europese blauwe kaarten dat wordt afgegeven. Andere lidstaten geven met hun beleid dan weer voorrang aan hun nationale stelsels.

Hoewel het aantal Europese blauwe kaarten in de meeste lidstaten tussen 2012 en 2013 is gestegen, is het nog te vroeg om te concluderen in hoeverre met de Europese blauwe kaart hoogopgeleide migranten tot de EU zijn aangetrokken. De Commissie maakt zich zorgen over gebreken bij de omzetting, de lage coherentie, het beperkt aantal rechten en de belemmeringen voor de mobiliteit binnen de EU.

Dit verslag toont aan dat de lidstaten over het algemeen te weinig communiceren over gegevens en maatregelen die verband houden met de uitvoering van de richtlijn, onder meer met betrekking tot het toegestane aantal personen, arbeidsmarkttoetsen, ethisch wervingsbeleid en de salarisdrempel⁷⁵. Voor de goede werking van de Europese blauwe kaart-regeling, onder meer voor mobiliteit binnen de EU, en om de aantrekkingskracht van de Europese blauwe kaart te evalueren, is betrouwbare, gedetailleerde en geactualiseerde informatie nodig.

Er zijn een aantal tekortkomingen met betrekking tot de omzetting van de richtlijn vastgesteld. De Commissie zal haar inspanningen vergroten om ervoor te zorgen dat de richtlijn in de hele EU correct wordt omgezet en uitgevoerd. De omzettingstermijn voor de richtlijn is drie jaar geleden verstreken en het is dan ook hoog tijd dat de richtlijn volledig wordt toegepast. Daarom zal de Commissie bijeenkomsten organiseren met de lidstaten, en zal zij indien nodig gebruikmaken van de aan haar krachtens het Verdrag toebedeelde bevoegdheden.

Tot slot moeten hoogopgeleide migranten en werkgevers beter worden geïnformeerd over de Europese blauwe kaart. De Commissie zal de huidige websites, zoals de EU-portaalsite over immigratie, zo goed mogelijk inzetten. Verder moedigt zij de lidstaten aan de

⁷⁵ Artikel 5, lid 5, artikel 20, lid 1 (betreffende artikel 6, artikel 8, leden 2 en 4, en artikel 18, lid 6) en artikel 22 (betreffende artikel 16, artikel 18 en artikel 20).

informatieverstrekking te verbeteren en ook via andere kanalen het bewustzijn over de Europese blauwe kaart te vergroten.

Aangezien de beschikbare informatie nog beperkt is, en de richtlijn nog niet lang wordt toegepast, worden op dit moment geen wijzigingen voorgesteld.

Tabel 1: Europese blauwe kaarten in 2012 en 2013

Europese blauwe kaarten per soort beslissing							Toegelaten gezinsleden van houders van de Europese blauwe kaart, per soort beslissing						
	Uitgereikt		Verlengd		Ingetrokken			Uitgereikt		Verlengd		Ingetrokken	
	2012	2013	2012	2013	2012	2013		2012	2013	2012	2013	2012	2013
Totaal	3 664	15 261	146	170	1	0		1 107	2	108	0	0	0
BE	0	5	:		:			0		0		0	
BG	15	25	0		0			5		0		0	
CZ	62	74	1	25	0			35		0		0	
DE	2 584	14 197	0		:			270		0		:	
EE	16	12	0	0	0	0		18	2	0	0	0	0
EL	0	0						:		:		:	
ES	461	n.n.b.	91		0			385		82		0	
FR	126	304	49	133				:		:		:	
IT	6	112	:		:			:		:		:	
CY	0	0	0		0			0		0		0	
LV	17	13	0	12	0			8		0		0	
LT	van kracht: 2013	40											
LU	183	306	0		0			223		0		0	
HU	1	3	0		0			0		0		0	
MT	0	n.n.b.	0		0			0		0		0	
NL	1	n.n.b.	0		0			0		0		0	
AT	124	n.n.b.	5		0			155		25		0	
PL	2	27	0		0			0		0		0	
PT	2	n.n.b.	0		0			0		:		:	
RO	46	119	0		0			:		:		:	
SI	9	n.n.b.	0		1			3		1		0	
SK	7	8	0		0			5		0		0	
FI	2	5	0		0			0		0		0	
SE	van kracht: 2013	2		0		0			0		0		0
HR	van kracht: 2013	9											

Bronnen:

Eurostat, EU Blue Cards by type of decision, occupation and citizenship [migr_resbc1]; Admitted family members of EU Blue Cards holders by type of decision and citizenship [migr_resbc2], geraadpleegd op 16 april 2014.

Gegevens voor 2013: ad-hoconderzoek van het EMN (antwoordtermijn 20 februari 2014) en directe contacten met verschillende lidstaten.

Opmerkingen bij de gegevens voor 2013:

LT en RO: voorlopige gegevens

N.n.b.: nog niet beschikbaar

Tabel 2: Europese blauwe kaarten per nationaliteit in 2012

Totaal	3 664		
Azië	1 886		
		Zuid-Azië ⁷⁶	869
		Oost-Azië ⁷⁷	489
		West-Azië ⁷⁸	410
		Zuidoost-Azië ⁷⁹	99
		Centraal-Azië ⁸⁰	19
Amerika	783		
		Noord-Amerika ⁸¹	380
		Zuid-Amerika ⁸²	278
		Centraal-Amerika ⁸³	118
		Caribisch gebied ⁸⁴	7
Europa	690		
		Oost-Europa ⁸⁵	463
		Zuid-Europa ⁸⁶	227
Afrika	252		
		Noord-Afrika ⁸⁷	174
		Midden-Afrika ⁸⁸	35
		Zuidelijk Afrika ⁸⁹	18
		West-Afrika ⁹⁰	15
		Oost-Afrika ⁹¹	10
Oceanië ⁹²	38		
Overige	15		
		Onbekend	9
		Staatloos	6

Bron: Eurostat, EU Blue Cards by type of decision, occupation and citizenship [migr_resbc1].

⁷⁶ Afghanistan, Bangladesh, India, Iran, Nepal, Pakistan en Sri Lanka.

⁷⁷ China (met inbegrip van Hongkong), Japan, Mongolië, Noord-Korea, Zuid-Korea en Taiwan.

⁷⁸ Armenië, Azerbeidzjan, Georgië, Irak, Israël, Jordanië, Libanon, Saoedi-Arabië, Syrië, Turkije, Verenigde Arabische Emiraten en Jemen.

⁷⁹ Cambodja, Indonesië, Maleisië, Filipijnen, Singapore, Thailand en Vietnam.

⁸⁰ Kazachstan, Kirgistan, Tadzjikistan en Oezbekistan.

⁸¹ Canada en de Verenigde Staten.

⁸² Argentinië, Bolivië, Brazilië, Chili, Colombia, Ecuador, Guyana, Paraguay, Peru, Uruguay en Venezuela.

⁸³ Costa Rica, El Salvador, Guatemala, Mexico en Panama.

⁸⁴ Cuba, Dominicaanse Republiek, Haïti en Trinidad en Tobago.

⁸⁵ Belarus, Moldavië, Rusland en Oekraïne.

⁸⁶ Albanië, Bosnië en Herzegovina, Kroatië, de voormalige Joegoslavische Republiek Macedonië, Kosovo (overeenkomstig resolutie 1244/99 van de VN-veiligheidsraad), Montenegro en Servië.

⁸⁷ Algerije, Egypte, Libië, Marokko, Soedan en Tunesië.

⁸⁸ Angola, Kameroen en Gabon.

⁸⁹ Zuid-Afrika.

⁹⁰ Benin, Burkina Faso, Ivoorkust, Ghana, Mauritanië, Nigeria en Senegal.

⁹¹ Ethiopië, Madagascar, Mauritius, Tanzania, Zambia en Zimbabwe.

⁹² Australië en Nieuw-Zeeland.

Tabel 3: Vergelijking met nationale regelingen voor hoogopgeleide werknemers

	Eerste vergunningen in het kader van de nationale regelingen						Blauwe kaarten	
	2008	2009	2010	2011	2012		2012	2013
Totaal	16 157	14 980	16 999	19 604	19 988		3 664	15 261
BE	3 577	1 202	106	119	98		0	5
BG				0	0		15	25
CZ		18	0	0	69		62	74
DE	96	119	122	177	210		2 584	14 197
EE			0	0	0		16	12
EL	0	0	0	0	0		0	0
ES	2 884	2 071	1 244	1 650	1 136		461	n.n.b.
FR	1 681	2 366	2 554	3 148	3 030		126	304
IT			1 984	1 563	1 695		6	112
CY	393	436	634	551	600		0	0
LV		85	114	97	106		17	13
LT			138	186	225		van kracht: 2013	40
LU		96	74	102	21		183	306
HU				0	0		1	3
MT	0	0		0	0		0	n.n.b.
NL	6 411	4 895	5 531	5 594	5 514		1	n.n.b.
AT	827	575	668	868	1 158		124	n.n.b.
PL			12		314		2	27
PT	288	307	342	282	313		2	n.n.b.
RO				0	0		46	119
SI	0	0		0	0		9	n.n.b.
SK		0		0	0		7	8
FI				861	748		2	5
SE		2 810	3 476	4 406	4 751		van kracht: 2013	2
HR							van kracht: 2013	9

Bronnen:

Eurostat, EU Blue Cards by type of decision, occupation and citizenship [migr_resbc1], geraadpleegd op 16 april 2014.

Gegevens voor 2013: ad-hoconderzoek van het EMN (antwoordtermijn 20 februari 2014) en directe contacten met verschillende lidstaten.

Gegevens over de nationale regelingen: Eurostat, Remunerated activities reasons: Highly skilled workers, First permits issued for remunerated activities by reason, length of validity and citizenship [migr_resocc], geraadpleegd op 17 februari 2014; LT: afdeling Migratie van het ministerie van Binnenlandse Zaken van Litouwen.

Opmerkingen bij de gegevens voor 2013:

LT en RO: voorlopige gegevens

N.n.b.: nog niet beschikbaar

Tabel 4: Salarisdrempels (indien beschikbaar) en de verhouding van de salarisdrempel tot het brutojaarsalaris, per lidstaat

